

GOVERNMENT OF INDIA,
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Or
891.451

Book No.

Di 554k

N. L. 38.

MGIPC—S8—21 LNL/59—25.5.60—50,000.

କୌଣସି କରତା ତାର ପଡ଼ିବ ଚରମରେ ଶୁଭାଶୁଭ ଘଟଣାରେ
ପେଟରେ ଶୋଭା । ଶାନ୍ତିକଳା ଶୁଭମତ ଭାବରେ ଚରମରେ
ପାଶୁଣ୍ଡି ଉଦୟକୁ କରାଇ ଦିଅନ୍ତା । ଶୁଭକାରୀ କଣ୍ଠେ କୁଣ୍ଡଳୀ
କଳାକର-ସୁନ୍ଦର ମୁକୁର ମୁକୁଳ । ୨ ।

୨ । ଚପିତ-ଧୀ ପଳଇ, ଚନ୍ଦ୍ରାବତ-କେଶବସୁର ପଡ଼ି-ପଡ଼ିଅଛି,
ଚନ୍ଦ୍ରପଦ-ପିଠି ଉପରେ, ଶୁଭାଶୁ-ମେଘ ପଦପଦେ ଶାନ୍ତିପଦେ,
ଚନ୍ଦ୍ରପଦ-ପେଟର, ଶୋଭା-ସୁନ୍ଦର କଣ୍ଠେ ଅର୍ଥାତ୍ ପକାଣରେ କଳାମେଘ
ଶୋଭା ଦେଖିବାର କାହାରି କେଶବର ପିଠି ଉପରେ ପଡ଼ିଅଛି । ଶାନ୍ତିକଳା-
ପଦ, ଶାନ୍ତିକଳା-ପଦ, ମଧ୍ୟ-କଳା, ଶୁଭାଶୁ-ପଦ ମଧ୍ୟରେ, ଚନ୍ଦ୍ର-
ପଦ-ପଦେ ଶୋଭା, ଚନ୍ଦ୍ରପଦ-ପଦ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭାଶୁ-ପଦେ ମୁକ୍ତ
କପୁର ଚନ୍ଦ୍ର ଶୋଭା ପ୍ରଭୃତିରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଭାଶୁର ଶୋଭା ପାଉଅଛି ।
ଅନ୍ତ-କଳାକର, ତୋ କଳା-ବୁଦ୍ଧିର କଣ୍ଠେ ପଦା ବିଦ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର-ପଦ,
ପଦ-ପଦ, ପଦ-ପଦ, ପଦ-ପଦ-ପଦେ କପୁର । ଅର୍ଥାତ୍
କଳାକର ତୋ କଣ୍ଠେ ଶୁଭାଶୁର ଚନ୍ଦ୍ରପଦ ଚନ୍ଦ୍ର-ପଦ ଶୁଭାଶୁର
ପଦା ପାଉଅଛି ।

ଶୁଭାଶୁରମୋତିପଳ ପ୍ରକାଶେ ମିଶ୍ର ଚ ମାଳ କଳାରୁ କାହାଣୀ
କିମ୍ବା ଥୋଡ଼ିରୁ ଚଳେ । ଶୁଭାଶୁରମୋତି ପାନ-ଶୁଭାଶୁର ଚଳ-
କେଶବ ଶୋଭା ଶୋଭାକୁ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତିପଦେ । ଶୋଭା ମୋଡ଼େ
କଳାକର ମାଳ । ଶୁଭାଶୁରମୋତି ମିଶ୍ର ରୁ ମୋ ଶାନ୍ତିକଳା ୩ ।

୩ । ଚନ୍ଦ୍ରପଦ ଶୋଭା-କଳାମୋତି, ଶୋଭା-ଶୋଭା, ମିଶ୍ର ଚ
ମିଶ୍ର, ମାଳ-ମାଳ । ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଭାକଳାରେ ମିଶ୍ର ବୁଝା ଶୋଭାପଦା
କଳାମୋତି ମାଳକୁ ଶୋଭା କାହିଁକି ବାଣି ଭବେ ଥୋଡ଼ିଅଛି ।
ଶୁଭାଶୁର-ପିଠି, ଶାନ୍ତି-ପଦା, ଶାନ୍ତି-ପଦ, ଶୁଭାଶୁର ଶୋଭା, ଶାନ୍ତି-
ପଦ । ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭାଶୁର ପଳାଙ୍କରେ ଶୋଭା କାହିଁକି ବୁଝିବେ ଶୋଭା
ଶୁଭାଶୁର ଶୋଭା ମାଳ କଳାକର । ଶୁଭାଶୁର-ପିଠି, ଶାନ୍ତି-ପଦ
କଳାକର । କି ମୋର ଶୋଭା ଶୋଭା ଅଛି ।

ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଗିରିପୁର ଗଣ ସୁଖ କାରିକା କୁମିର ଦଣ୍ଡ
କର-ପୁର ଲେଉଟ । ପାଉଁଜ କରୀ ଅରଣ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ପଦୋପଦି
ସେନାପାରି ଶର ପଦ ହୋଇ ଶୁଣି ମନ ମେନ । ଗଣେଶ
ଅନୁମୋଦନ । ସେନାପାରି କର କର କର କର । ୩ ।

[illegible]

ନବୀନ ପୁରସ୍କାରାଳୟ ନିଜେ ଶସ୍ତ୍ରସୁଧା କୋଷର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା
ସମ୍ପାଦକ ରାଜକ ନେଇ । ନଗର ଶାସକାବଳି ଆଜନ ଶାସକ
ପ୍ରତି ନୀଳକଣ୍ଠ ଶିରରେ ବିଶ୍ରାନ୍ତ ରହି । ପାଦମଣି ଶାସକ
ରହେ । ନିଷ୍ଠେ ଧରିବୁ ଉଦୟ ଶାସକପରେ । *

୧। ନବମ-ବୃତ୍ତ, ସୁବର-ବସନ୍ତ, ଭାନ୍ତି-ଶୋଧି, ଉଦୟ-ବିଦା-
ଦିନେ, ଶରପ୍ରମ-ପାଳ, ଦେବାଣି-ଶୋଭା, ଶବ୍ଦେଶ୍ବର-ଦେବପ୍ରଭୁ, ଶର୍ଦ୍ଦ-
ପ୍ରଦାୟକ, ଭାବନ-ବ୍ରତୀ, ବି-ବ୍ରତ, ଶାବନ-ବ୍ରତୀ, ଶାବନ-ବ୍ରତ,
ଶବ୍ଦେଶ୍ବର-ଶିବ, ଶିବଦେ-ମହାଦେବ, ଶଶିବ-ବ୍ରତ, ଶଶି-ଉଦୟ ବ୍ରତୀ
ପ୍ରଭୃତି । ନବମ-ବ୍ରତ, ଶାବନ-ମହାବ୍ରତ, ଶବ୍ଦେଶ୍ବରବ୍ରତ, ଶାବନ-ବ୍ରତ,
ପ୍ରତୀକ୍ଷା ବ୍ରତନ ବିଶେଷତା ଶୋଭାବ୍ରତ ନିମ୍ନାଦି ବହୁପ୍ରକାର ଶତପ୍ରକାର ବ୍ରତ
ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି । ମନରେ ବ୍ରତବିଧି ଶୁଦ୍ଧ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଉପରେ ସୁବିଶିଷ୍ଟତା
ଶିବର ମହାଦେବ ବ୍ରତ ଉପରେ ସାଧୁ ବିଶିଷ୍ଟ । ଉପାସାର ଶିବ ମହାଦେବ
ଉପରେ ଦେବ ଶ୍ରଦ୍ଧାପ୍ରଭୁ ବି ।

ଉତ୍କଳ-ସୁତ ନାମେ ମାତୃଶ୍ରବଣାନ୍ତ ନି ସେ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତା
ରାମଚଣ୍ଡୀ ନାମେ ପଣି । ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତେ ପେନାରେ ଦେବିବଳ
ଦିବସୁଷ୍ଟେ ଶ୍ରବଣାନ୍ତ ନାମା ଶୋଭା ଭାବଣୀ ଜାଣି । ଭୁବ
ବିମୁକ୍ତ ଅଧର । ଭୁବ ନିବିଷ୍ଟାନ୍ତ ନି ଚିତ୍ତି ମନ୍ଦାର । ୭ ।

୮ । ଚନ୍ଦ୍ର ଭାବ-ପ୍ରଭୁ, ସୁତ ମୁକ୍ତି, ମୁକ୍ତିମାଳା ନାମେ,
ମାତୃଶ୍ରବଣାନ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ-ସୁତ, ଶ୍ରବଣାନ୍ତ-ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ, ଅଧାର ଭୋ
ଗୁକ୍ତିମାଳା ନାମା ନାମ ପ୍ରକାର ପାଣ୍ଡବ ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରବଣାନ୍ତ ପଦ
ନାମ ସୁତ । ଚନ୍ଦ୍ର-ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତା ସୁ, ଚନ୍ଦ୍ର-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ର-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ର-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ-ଅନ୍ତରା । ଅନ୍ତରା ଚନ୍ଦ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ । ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ନାମାନ୍ତ-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରବଣାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ । ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ।

ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ମାଳା ସିଦ୍ଧରେ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ପେନା ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ ସୁପ୍ରାଣ ଚନ୍ଦ୍ର । ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ମାଳା ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ମାଳା ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ । ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ । ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ମାଳା ମାଳା ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ । ୯ ।

୧୦ । ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ମୁକ୍ତି, ମାଳା-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ, ସୁପ୍ରାଣ-ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଅଧାର ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ମାଳା ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ । ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ, ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ-ଶ୍ରବଣାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ, ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ । ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ମାଳା । ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ମାଳା ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ
ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ମାଳା ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ଶ୍ରୀମଦେବନାଥ ।

କଳକ ବିଧାତା ଆଣି ସୁଗଳ ଶାଳ ଦେଇ ଯାହା
ଆଦର କରୁ ନିର୍ମାଣ କର । ଯୋଗି-ରା ପ୍ରକର ଲୁହାଣି
କୋହର ଶର ଲୁ ଲୁହାଣୁର ଅଙ୍ଗଳ ସୁଖ ରୁଚିଲ । ଯଦି ଯେ-
ଧାରୀ ହୋଇଲେ । ସିକ ତା ଧରଣୀ ପଣ ନିଶ ଦେଖିଲେ । ୮ ।

୯ । ଚକ୍ର ପଦ୍ମ, ଧ୍ୟାନ ଆଣି ସୁଗଳ ଅନନ୍ତ-ମୁଖ, ଅର୍ପଣ
ଧ୍ୟାନା ଗୋଟିଏ ପଦ୍ମ ଓ ଯୋଗ୍ୟ ଗଙ୍ଗାପଣୀ ଆଣି ତୋ ମୁଖ ଓ ଚକ୍ରକୁ
କରାଉ କଲ । ଆଉ ଯୋଗ୍ୟମାନଙ୍କ କପଳ କୃତ କରନ୍ତା ଅଟେ ସେ
ତୋ ଲୁହାଣି ତାକୁ ପଦ ପ୍ରଭା । ଧନ ଓ ଅଙ୍ଗଳକୁ ବୁଣ କଲ ଧ୍ୟାନା
କର । ଯୋଗ୍ୟାଣ ପଦ ହେଲେ ସୁଦା ତୋହୁ ଲୁହାଣୁ ଦେଖିଲେ ତାହା
କେହି ନହୁଏ ନାହିଁ ।

ଘାତପତସୁରପୁ ମଣି ବିସ୍ମୟର କର୍ମୁ ହେପକେତନ
ଆସନ ମଧ୍ୟେ ବିସ୍ମୟ । ହେକେତୋତ ବିସ୍ମୟେ କୋଟିସ୍ତର
କେତ କେତେ ଦିରଂଶମୟ ମଣିଲେ ଅରୁଣ ମାୟେ । ହେକେତ
ସେମାନ୍ତଶେଖୀ । କେତେ କ୍ରମଗିରିରୁ କି ହରଦେଶୀ । ୧ ।

୧୦ । ଘାତପତ-ପଦ୍ମ, ଅର୍ପଣ ସିଂହକା, ସୁଗ ଲୁହାଣୁ, ଚକ୍ର ପଦ୍ମ,
ଅଙ୍ଗଳେତନ-କେତ, ଯୋଗ୍ୟାଣ-ସୁଗ, ଧ୍ୟାନ-ସୁଗ, କେତେତୋ-କେତ
ଅର୍ପଣ କେତାକ୍ରମଣି କେତେକେ ସୁଦା କେତେତ ସିଂହାସନ ଦମ୍ଭ
କେତେ ସୁଦାପା ଦେଖାଯାଏ । କେତେ ମାଣିକ୍ୟ କେତେ କୁଣ୍ଡଳସୁଦା
କେତେ ହେକେତୋତ କେତେ ସୁଗ୍ୟାଣ କେତେ ପଦାକେତ ଅରୁଣ
ମଧ୍ୟେ ସୁଗ୍ୟାଣେତ ପାଦ ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନ୍ତଶେଖୀ କ୍ରମାକ୍ରମେ
କେତା ହେକେତେତ ହେକେତ ।

ନୀଳକଣ୍ଠରୁ ତାହା କେତେ କୋହର ମଧ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣାବରଣୀ
କାଣି କୋ ଠାଣି ସୁମା । ନୀଳକାନ୍ତ ଆକରଣ ଶାରଙ୍ଗ କୋଟ
ସେମାନ ନିମିତ୍ତ ଅଷ୍ଟରୁଚନ ଓଡ଼ିଶୀ ସୀମା । ନବପଦ ଶାରଙ୍ଗ
କେତେ । ନୀଳକେତନ କଟି ଲୁହାଣା କେତେ । ୧୦ ।

[illegible]

ହୋଇ ଯେ । ଚମୁଣ୍ଡ ବାଲ ଦେଖି ଦୁଇ ଯୋଗ ଭାଙ୍ଗି ଆଗପଦ
କେ ଧରୁ ନାଥିଲେ ଦେଖି । ଆଗରେ ମନରଥକୁ ଧାଉଁଇ ଅଭାବ
ବେଳ ଆଗରେ ହୃଦୟ ଦେଖି ଦୁହିଁ କର୍ମାଣ୍ଡି । ଖୋସେ ପଦ
ସେହେ ବୁରାଣି । ଖୋସିଲାଇ ବସନ୍ତରେ ମୋ ମନ ଯାଇ । ୧୧

୧୧ । ଶେଷ-ଶାଳ, ଉତ୍ତମ-ଗଛ, ମନୋହର-କନ୍ଦର୍ପ, କୁନ୍ଦଳୀ-
କରଣୀ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୋ ମଙ୍ଗଳ ମାୟା ଦେଖିଲେ ଶୁଦ୍ଧମାନବର ଯୋଗ
ଭାସିଯିବ, ଲଜ ବିଦଗ୍ଧା ବସୁଦେବ ଦେଖି ଶାଶବ ଧର ଗହ ଶାନ୍ତ ।
କନ୍ଦର୍ପ ଶାଶବର ମୋତେ ଶାନ୍ତି, ତୋର ଦୃଢ଼ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଖି ମୁଁ ଭୀଷଣ
ହେଉଛି । ଯେଉଁ ଶ ମୁଦ ଶେଷରେ ପଡ଼ି ଉଠି ଶାନ୍ତ ମାୟା, ସେହି
ପରି ମୋ ମନ ତୋ ମଙ୍ଗଳ ଶାଳ ଉପକ୍ରମରେ ପଡ଼ି ଉଠିବି ମାୟା ।

ଓଲ ଘୋର କରୁ ବେନ ନାଗରୁଣ ଶୋଭା ଦିଣି । ଓଲେ
ନର୍ମାଣିଲ ଧାରା ଯୋଗଦାସନ । ଓଲକର ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ଚର୍ମଳ
ପୁର କାଞ୍ଚନ ନର୍ମାଣିଲ ଚମ୍ପା ଚମ୍ପା ବାରିକ ଘନ । ଓଲ
ବାରିକାତ ପୟର । ଓଲେ ନଶେ ଉଦିଲା ପଣ୍ଡିତ ପିୟର । ୧୫

୧୩ । ଯେ ଶୁଣ-ବିଷ୍ଣୁ ଶୁଣ, କଷ୍ଟକାଳ-ସୁଖୀନ, ଚରା-ଚରଣୀ,
ବାଉଳ-ପଦ, ବଳ-ମେଘ, ବାଉଳାଳ-ପଦ, ପଣ୍ଡିତ-ବୁଧ, ପିତୃ-ପିତା,
ଅର୍ଥୀର ଗୁଣବତ୍ ପିତା ଚନ୍ଦ୍ର, ବାଉଳ-ପଦ, ବଳ-ମେଘ । ଅର୍ଥୀର ଗୋ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁ ବୁଦ୍ଧି କୃତୀ ଶୁଣ ଗୋବିନ୍ଦ ଚିତ୍ତି, ଗୋବିନ୍ଦ କଥା
କାହା ଦୁଃଖୀ ଚିତ୍ତିକର ସୁଖୀର ଶୁଣ କାହା ଚିତ୍ତିକର ବେଦବୁଦ୍ଧ,
କରଣୀ ପର କର, ପଦପାତ୍ର ମୁକ୍ତ, ମେଘପାତ୍ର ବେଶ, ପଦପାତ୍ର ସୁଦଳ
ପାଦ, ଚନ୍ଦ୍ରପାଦ କର ଚର୍ଚ୍ଚା ଶୁଣ କର ।

ତାଳିମୁକୁତ୍ତମ ଜଣା ରକ୍ତକପୁଳର ଆରା ପ୍ରଦାନ ଜ୍ୟୋତି
ଅଙ୍ଗଳ ଦ୍ଵିରଣ୍ୟ ମୁଦ । ତହିଁଲ ଯୋଦ୍ଧାଗାରିମ୍ଭ ଜର୍ମଣିଲ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରୁ
ତରରେ ଶରଣ ଗଲେ ଅଳିଜଳାର୍ତ୍ତ । ତାଙ୍କ ସୁମାଧୁରୀ
ସେତେକ । ତାହି ପୁରୁରଲ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଘେନେକ । ୧୩ ।

୧୩ । ତଦା-ମଦାବ, ଚକ୍ରକ-ଲଳଚର୍ଯ୍ୟ, ଶୃଙ୍ଗଳ-ଶୋଭା,
ବୃକ୍ଷଣ-ସୁଦୟ, ତହଲ-ଶୋଭାମାୟକା, ଶୋଭାଗା ଚନ୍ଦ୍ର-ସୁଦୟ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-
ପାବକୃଷଣ, ଅନ୍ତ-ରୁପର, ଜଳାତ୍ରୀ-କୋଚଳ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାଳମ୍ଭ, ମଦାବ
ଲଳଚର୍ଯ୍ୟ ଶୃଙ୍ଗଳ ଅନ୍ତ ଶୃଙ୍ଗଳ ଗୁଲ ଅଙ୍ଗଳରେ ସୁଦୟ ମୁଦ ଅନ୍ତ ।
ତହିଁଲ ସୁଦୟରେ ଜର୍ମଣି ପାବକୃଷଣ ତାଙ୍କ ଶୃଣି ରୁମର ଓ କୋଚଳ
କପୁଳେ ଶରଣ ଘରେ । ଅଧାତା ସେତେକ ସୁମଧୁର ଧୂର ଅନ୍ତ ସେ
ସବୁକୁ ବହୁ ଶବ୍ଦ ଭେଦ ତୋ ପାବକୃଷଣରେ ପ୍ରସନ୍ନ କ ।

ତାଳି ବୁଦ୍ଧ ହେମକୁତେ ଘଟଣ ଜଲ ସୁପକ୍ଷେ ତାଳି
ସୁଗୁରଲ ତହୁଁ ସୁରଆହାର । ତଳତୁଳ ରସାଣରେ ରସଶିଳ
ଧାତା କରେ ତାଳେ ନ ଦଶର ଗଣ୍ଡି ଶିବ ଯଦର । ତଳେ
ପଦ୍ମପଦ୍ମେ କି ଜଳ । ତାଳେ ଜନମିତ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ବାରିକକୁଳ । ୧୪ ।

୧୪ । ସୁର ଅହାର-ଅମୃତ, ଚଳଚଳ-ଚଳଚକ୍ରପଥ, ବାଚନ-ପଦ୍ମ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ନେତ୍ର ତାଳି ରସି, ଧ୍ୟାତା ତୋ ବୁଦ୍ଧ ସୁଦୟରେ
ସୁଗୁରରେ ଜର୍ମଣି ଶରଣ ତହିଁରେ ଅମୃତକୁ ତାଳି ପ୍ରସନ୍ନକ । ଅନ୍ତ ତୋ
ଦେହକୁ ଜଳ ହାତରେ ରସାଣ ସପର ହାସ ରସାଣି ଚଳଚକ୍ରପଥ କଲ ।
ତହିଁରେ ଗଣ୍ଡି ଶିବ ବହି ଅଗ୍ରମାୟ । ପଦ୍ମପଦ୍ମରେ ଜଳ ତଳତୁଳ ହେଲ
ପଦ୍ମ ବହୁତ । ସେ ସୁଧେ ! ଗୁମ୍ଫା ପଦ୍ମ ବୁଦ୍ଧରେ ଚଳଚକ୍ରପଥ ।

ଅଙ୍ଗ ଗୋ ଅରୁଣ ଲାଜ ଅନଙ୍ଗ ଦେଖି ଅଙ୍ଗବ ଅରୁ ଚନ୍ଦ୍ର-
ପଥ ମୁଁ ତା ଦେଖି ମୋହିତ । ଆଉ ସେ ଅଙ୍ଗ କଟକେ କପଳେ
ଦେଖିଲେ ତୋତେ ଦେବାପୁର ଦର ଦେହୁ ଧରିବ ବହି ।

ଅପହେଳା ନ କର ମୋତେ । ଅବୋଧେ ଦଣ୍ଡିନେ ଶୁଣା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଘୋରେ । ୧୫ ।

୧୫ । ଶୁଣ । ତୋ ଦେହ ଅନୁଶରଣ ପରତ୍ର ବଣ୍ଟ, ତାରୁ ଦେଖି
ଅନ୍ୟ ଯେ ଅନ୍ୟ ଅସ୍ତି ରହୁଛି ହୋଇ ପାତ୍ରର ମୁଁ ତା ଦେଖି ମୋହର
ହୋଇଅଛି, ଆଉ କେତେବେଳେ କିଏ ଅଛି ? ଦେବତା, ଅସୁର ଓ ମନୁଷ୍ୟ-
ମାନେ କେତେ ଭୋଗେ ନୟନରେ ଦେଖିବେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହ ପାରିବେ
ନାହିଁ । ସେ ମୋ । ମୋତେ ଅପହେଳା ନ କର, ତଳା ଘୋଷରେ
ଦଣ୍ଡିନେ ଘୋରେ ଘୋରେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ।

୧୬ । ଶିଳେଇର ଧାନ୍ କୁଟା କରିଣ ସାଗ୍ରେ ଅନଙ୍ଗ ସୁନକ
ସିନ୍ଦୂର ପୁରଣ ଶାଉଳ ଥୋଇ । ଭିନ୍ନବଳ ମୁଣ୍ଡ ଧାର ନିର୍ମାଣିଲ
ରୁମ୍ ଗୋରୁ ରୁଷ୍ଟି ଦଳ ସ୍ଥାପି କଲ ଉତ୍ତମ ଦୁଇ । ଘୋଷ
କଣ୍ଠେ ଗୁଣା ଖଟିଲ । ଭୂତାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଦୁଇ । ୧୬

୧୬ । ଶିଳେଇ-ମହାଦେବ ଅନଙ୍ଗ-କାମ, ସୁନକ ସିନ୍ଦୂର-ପ୍ରହାର,
ସୁନକ-ପାଦରେ, ଶାଉଳ-ଗଣା, ଭଲ ଏକ ପୁଣ୍ୟ-ପ୍ରହାର, ରୁମ୍-ଲବ,
ଭାସି-ପ୍ରଦ, ଚନ୍ଦ୍ରପୁର-ରୁମ୍ ଅସୀର ଗୁଣି । ଅସୀର କାମ ମହାଦେବ
ଅନଙ୍ଗ ଭଲ ପ୍ରହାର ନକରେ ତା ବାଣୀକୁ ରଖିଥିଲା । ପ୍ରହାର ତୋ
କେଶରୀଶିଳ ଦେବେ ସେ ବାଣୀକୁ ଗୁଣି ଦେଇ ଆଣି ତୋର ପ୍ରମଦକୁ
ଭରଣ କଲା । ସେହି ବାଣୀର ସୁଖକୁ ତୋ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗଣିଗାରୁ ତ
ବାଣୀବଦନା ଦେଲା । କୁ ପ୍ରହାର ଗୁଣିଲେ ତାଙ୍କର ଗୁଣି କଲଗଲା ।

୧୭ । ଆମ୍ଭ ତୋ ଭୂତ ରୂପରେ ସ୍ଥାନ ଦେଖି ତୋ ହୃଦରେ ହିରଣ୍ୟ
ଲୁଗ ଶରଳ ହୋଇ ରହିଲା । ଥୋଇଛୁ ଆନନ୍ଦ ରହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
ମୋତେ ବିଶର ଆମ୍ଭରେ କିଏ ଦି କରାଇ ରହିଲା । ଥୋଇ
ସୁଧା ହେମବୁଧରେ । ଅନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର ତାହା ବାଳମଣିରେ । ୧୭

୧୭ । ସାଧୁ-ଶିବ, ସରଣ-ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ, ଶରଣ-ପଦ,
ଅନନ୍ଦ-ମୁଖ, ହିରଣ୍ୟ-ପଦ୍ମ, ଉଦୟ-ଉଦୟ ହେଲା । ସୁଧା-ଅମୃତ,

ଦମନାଦାମ୍ — ଚଉଦଶା ।

ହେମ-ସୁଦର୍ଶ । ଅଥାତ୍ ତୋ ମୁଦୁରେ ମନୋହର ସ୍ଥାନ ଦେଖି ପୁରୁଷ
କହ ଶବ୍ଦକ କଲା ହୋଇ ଭୁବ ଚକ୍ଷୁରେ ଚାହିଲା । ଶେଷ ପ୍ରମୁଦ ଲେଖେ
କି ମୁଖ ଚକ୍ଷୁସକାରୁ ଶିବର ମସ୍ତକରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦୟ ହେଲାପରି ଦେଖା-
ଯାଏ । ସୁଦର୍ଶି କୁମ୍ଭରେ ଅମୃତ ରଖି କୁମ୍ଭମୁଖକୁ ଧୀରମଣି ତାଙ୍କୁ ଶି ବେଳ
ସୁଦର୍ଶି ସ୍ଥାୟୀ ଦେଖାଯାଏ ।

ଦଶବୁଦ୍ଧିବୁଦ୍ଧର ଚରାସ୍ତ୍ରରା ଯେତେ ଗୋର କୁରୁପାରେ
ଭୁଲାଇବା କୋଡ଼ିଲେ ନେହି । ଦକ୍ଷ କେବଳ ନାଶକର ଗଣବୀ
ସକ୍ଷ କିଲାର ଦେହରୁ ଉଦ୍ଭବେୟ ହୁଏଇ ଶୁଦ୍ଧ । ଉଦ୍ଭବୀ
ଦେଖି କୁଣ୍ଡଳ । ଦକ୍ଷ ଶେଷ ଶେଷରୁ ଧନ ମଣ୍ଡଳ । ୧୮ ।

୧୮ । ଦଶବୁଦ୍ଧିବୁଦ୍ଧର ଚୌପଦ୍ଧିବୁଦ୍ଧ, ଉଦାହରଣ-ଉଦାହରଣ ଯୋଗ
ବଶ-ଉଦ୍ଭବ, ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ-ବୁଦ୍ଧ, ଅଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧ, ଦେବମଣି-ବୁଦ୍ଧ, ଶବ୍ଦ-ଉଦ୍ଭବ,
ଅଥାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁବୁଦ୍ଧରେ ଯେତେ ସୁଦର୍ଶି ସ୍ତ୍ରୀ ଅବସ୍ଥା ସେମାନେ ଗୋର
ଆଦରକରୁ ସମାନ ନୋହୁଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରର କେବଳ, ନାଶ, ଶବ୍ଦ, ଶକ୍ତି
ଶବ୍ଦ, ଉଦ୍ଭବମାନେ ଗୋର ଭୁବକୁ ଶୁଦ୍ଧି ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ଗୋର
ବୁଦ୍ଧି ଭୁବକୁ ଦେଖି ଶବ୍ଦ-କେବଳ କେବଳ ମେଘ-ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ।

ଧୀରେ ଦେଖି ଶବ୍ଦ ଗୋର ବନ କେବଳ କର୍ମକର ଧୀର
ସ୍ଥାନ ଦେଖିଣ ସେ ଶବ୍ଦ ସ୍ଥଳିଲ । ଧୂନିମଣ୍ଡଳରୁ ବୁଦ୍ଧି ଶବ୍ଦକ
ମଧୁବାଣୀ ସୁନ୍ଦରୀର କରୁଣ ଆସେ ଭୁବ ହୋଇଲ । ଧୀର
ଶାନ୍ତରାକୁ କହିଲ । ଧୀର ଧୀ ଶାନ୍ତରା ଶବ୍ଦ କାଣୀ ମୁଣ୍ଡଲ । ୧୯ ।

୧୯ । ଧୀରା ଶାନ୍ତ-ବୁଦ୍ଧ, ମନ୍ତ୍ରୀର ଦୁର୍ଗୁର, ଶବ୍ଦବିଦ୍-ସୁମନ,
ଆଦର-ସୁମନ ଓ ବାଣୀ । ଅଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧା ଗୋର ଧୀର ବନ ଦେଖି ବନ
କେବଳ ଜାମକୁ ଆସିଲ । ବୁଦ୍ଧ ଗୋର ମନ୍ତ୍ରୀର ବନ ଦେଖି ଶବ୍ଦବାକୁ ଅନ୍ୟ
କରି । ଦୁମନ ଗୋର ଦୁର୍ଗୁର ଧୂନି ବୁଦ୍ଧି ଶବ୍ଦବାକୁ ଶାନ୍ତକର ଭୁବ ଦେଲା ।
ଧୀରା ଗୋର ବାଣୀର ସମାନ ବ ଦେଖାରୁ ଅବଶ୍ୟା ବାଣୀରୁ ସୁଦ୍ଧି
ସୁଦ୍ଧିକର ଧୀର ଆଶା ଧୀରୀର ସୁଦ୍ଧି କହିଲ ।

[illegible]

ବେଦ ଶେଷେ ନ ଶୁଣି କେବେ ଜିଜ୍ଞାସା ନ କରୁ କିମ୍ଭୀର
 ଯଥା ନିଷ୍ଠା ମାରିବୁ ଯୋଗେ । ଶେଷେ ଗୋରା ଗଣି ଯେହେ
 ମରୁ ତନ୍ମା କରୁ ଶେଷେ ତା'ପରିତା ବ୍ୟାବହାରେ ଶ୍ରୀକ
 ଶ୍ରୀମତେ । ଶିଳା ଯାଏ ଶୁଣୁ ବର । ଗାୟ ନ ଦେବୀ ଶୁଣ
 ଶ୍ରୀମା ମାରିବୁ । ୨୩ ।

୧୩ । ଶିଳ୍ପ-ମନ୍ତ୍ରୀ, ଅଭ୍ୟାସ-ସମାଜ, ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ, ଉପଶାଳନ-ସମାଜ ।
 ସୁଧାକର ଚନ୍ଦ୍ର, ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର, ସମାଜର ମୋକ୍ଷଦା
 ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଭର ବରଦାୟକ । ଶେଷର ଦୋଷ । କାହା ଶିଳ୍ପ ସେକ୍ସର ସହ
 ଉପଶାଳନ କରୁଛି । ମନ୍ତ୍ରୀ ସେକ୍ସର ସହ । ପାଣି ଚନ୍ଦ୍ର ଉପଶାଳନ
 ସମାଜର ସାଥୀ ସମାଜ ।

ବାବଦ ମଢ଼ିଲ ଗୋଷ୍ଠର ଉଦ୍ଧୃତ ମଧୁର ମୋହର ଉଦ୍ଧୃତ
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରୀ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

[illegible]

୧୫ । ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର ପ୍ରକାଶ-ପ୍ରକାଶ, ଉପର-ଉପର
ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର ଅର୍ଥାତ୍ ଉପର । ଏହା ଉପର-ଉପର
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପର ମୋଡେ ଉପର । ଏହା ଉପର
ଉପର ନ ଉପର ମୋଡେ ଉପର । ଏହା ଉପର । ଉପର
ଉପର ଉପର ମୋଡେ ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ।

ଉପର-ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ମୋଡେ ଉପର । ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ମୋଡେ
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର । ଉପର
ଉପର ଉପର । ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ।

୧୬ । ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର
ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର, ଉପର-ଉପର
ଉପର-ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ।

ଉପର-ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ।

୧୭ । ଉପର-ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର, ଉପର-ଉପର
ଉପର-ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର
ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ଉପର ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀ ମାତାଶ୍ରୀ ଦାନ ପାଇଁ କିମମଣି ଶୁଣି ଦେଖି
କଲେ ଶ୍ରୀ ରାମ କୁମୁଦ । ଶିଷ୍ୟ ଯେତେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ କରନ୍ତି
କାଳ ପ୍ରସବର ସଦା ସୁଦୃଢ଼ ପାଇଁ ଦୟା ସମ୍ପଦ । ଗରିବର
ଆଦର ଦେଖେ । ସୁଧାପାନ କର ମନ ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ । ୩୦ ।

୩୧ । ଶ୍ୟାମ-ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଶ୍ୟାମା-ଉତ୍ତରାଷ୍ଟଦକୃଷ୍ଣା, ବାନ-ଦବିତ୍ର, ଉତ୍ତମଣି-
ଉତ୍ତମଣି, ଶାରଙ୍ଗ-ସୁତ, ଅର୍ପିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟଦକୃଷ୍ଣା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି
ସୁତ ଦଣ୍ଡିତ୍ର ପ୍ରଣୟଶିଳି, କଳୋର ସୁତ ଶିଳି, କୁମୁଦଦନ୍ତକୁ, ଶିଷ୍ୟ ଶରଣା
ପାଇଁ, କରନ୍ତି ସୁତ ପ୍ରସବ କର, ସଦାବୁଦ୍ଧି ଶିଷ୍ୟ ସମ୍ପଦ ପାଇଁ, ମନୁଷ୍ୟ
ଅପର ପାଳକର ଦେଖନ୍ତି କୁମୁଦ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯେତେବେଳେ ଆଦର କେତେ ।

ଆରୁଣାଦନ୍ତପଲ୍ଲୀରେ ଶାରଙ୍ଗେ ଯେତେ ଶିଷ୍ୟଙ୍କେ ଶାରଙ୍ଗ
ସୁତ ଶାରଙ୍ଗ କେଳି ସୁଲେଲେ । ଶାରଙ୍ଗ ନାଳ ବାହୁରେ
କାନ୍ଦୁ ଶାରଙ୍ଗେ ପାରିଲେ ଉପରୁ ଶ୍ରୀବ୍ର କୋଳି ଯେ
କେତେ । ସାବି ପ୍ରେମେ ଶାରଙ୍ଗ ରାଗ । ସହଜେ ଭୁଲିଲେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସୁଗଳ ପ୍ରାଣ । ୩୧ ।

୩୨ । ଶାରଙ୍ଗ-ହସ୍ତି, ଶାରଙ୍ଗ-ହେୟ, ଶାରଙ୍ଗ-ପଦ, ଶାରଙ୍ଗ-କାମ,
ଶାରଙ୍ଗ-ସଦ, ଶାରଙ୍ଗ-କୋମଳ, ଶାରଙ୍ଗ-ସୁତ, ଶାରଙ୍ଗ ରଣ-କାମ
ହସ୍ତି । ଅର୍ପିତ ହସ୍ତିକନ୍ତ ସଦା ଶରଣରେ ଶାରଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତମଣି ସାଧନ
ସେବ ଦାମଦେବି ରାମରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ବାହୁରେ ସାଧନ କୋମଳରେ
ଭୁବ ଶିଳି ରାମକୁ କୋଳି କେତେ । ସେ ଦୃଢ଼େ ଆନନ୍ଦର କାମସୁତ
ପାଇଁ ସୁଦୃଢ଼ପାଣ ଶାନ୍ତି ଦେଖେ ।

ସୁଦୃଢ଼ୀ କବିର କେଶ ଶ୍ୟାମଳ କୁଟିଳକେଶ ସୁଦୃଢ଼ରାଜ
କବିର ଶିଳା କାନ୍ଥ । ଶାରଙ୍ଗ ଅଭୟନର ପ୍ରାଣିକି ଦୂର
ମନ ଦୃଢ଼ର ଚନ୍ଦ୍ର ଶିଳା କପାଳେ ରାଜ । ସୁସ୍ଥ ଅଭୟ
କବିରେ । ସୁଦୃଢ଼ୀ କାନ୍ଥ ଭୁବନ ଦେହେ ସୁଖିନେ । ୩୨ ।

୨୨ । ସାମର୍ଥ୍ୟ-କାନ୍ତିଆ, କୁଣ୍ଡଳନେତ୍ର-କୃଷ୍ଣ ଦେବ, ପରମ-
ସାଧୁ, ଶାନ୍ତପଣରେ ମଦ-ମୁଗମଦ । ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡଳ ସୁନ୍ଦରୀ ସୁଧାକର
ଦେବ ଦରଦ ଦାୟିଆ କୁଣ୍ଡଳ ଦେବକୁ ପଦ୍ୟ ଉତ୍ତମ ରସଶାଳୀ
କାନ୍ତି ପିତାମହେ । ପୁରମଦ କୁଣ୍ଡଳର ପଥାଦରା ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥଳରେ
ଲେଖିଲେ । ସିନ୍ଦୂର ଓ ଚନ୍ଦନ ଶରୀରରେ ଲଗଲେ । ଶାବରେ
ସବୁ ଅଳଙ୍କାର ରଖି ଶାନ୍ତା ସୁନ୍ଦରୀ କୁଣ୍ଡଳ ଦେବରେ ଶେଷିଲେ ।

ହରିହର କଳା ଗ୍ରାସ ହରିହରଙ୍କ ପୁର ନାଶଦିଗ୍‌ଘା ଅନ୍ତର୍ଗତ
ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଉପରେ ପୁଣି । ହରିହର କୋଳରେ ବସି ଅତି ଶୋଭେ
ଶୁଭକ୍ଷଣୀ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ପରିବେଶେ ପାଇ ରମଣ । ହେଉଲେ
ସୁସ୍ଥିର ଛବୁଣୀ । ହରି ଗବାକ୍ଷକୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଯେ ପୁଣି । ୩୩ ।

୩୩ । ହରି ଚିତ୍ର କାମ, ଶାନ୍ତ-ରସ, ହରିଶାଳ ସୁଦ-ରୁଧ ଅର୍ଥାତ୍
ହରି; ହରିଶ-ସୁନ୍ଦରୀ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମୟରେ କାମ ରସ ଦେଖାଦବାକୁ
ପୁଣି ରହୁଥିବା । ପୁଣି ସୁନ୍ଦରୀ ସୁଧାକର ପଥରେ ରହିଲେ । କୁଣ୍ଡଳର
କୋଳରେ ଶାନ୍ତ ଦେବ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ପରିବେଶେ ଶାନ୍ତା କଲେ । ହରି
ରସରୁ ଶାନ୍ତ ସୁସ୍ଥିର ହୋଇ ହରି ରସାକ୍ଷକୁ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ ।

ହରି ନ ବଳାଇ ଶିଖି ଛନ୍ଦି ଉପେ ରୁଦ୍ଧ ଗାନ୍ଧୀ ଶତାବ୍ଦୀଦଳରେ
କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ନିମନ୍ତେ । ଛାଡ଼ିଲେ ସକଳ ଶିଳା ପଦ୍ମହସନ
ବାମ୍ବୁକାନ୍ତା ଛନ୍ଦ୍ରମ ବିକଳି ନବନେ ସେମନ୍ତେ । ଛନ୍ଦ୍ରପତି
ବାମ୍ବୁକାନ୍ତ । ଛନ୍ଦିଲେ ଏ ସଙ୍ଗେ ଅନୁରକ ବିଶ୍ଵର । ୩୪ ।

୩୪ । ସେହି ସମୟରେ ଦେବ କାନ୍ତାକୁ ଛନ୍ଦ୍ରପତିରୁ ଶରୀର
ଲଗେ ନାହିଁ । କାମରସ ଦେବକୁ ସବୁ ଗୋ ରୁଦ୍ଧ କାନ୍ତା କାନ୍ତା ଦେବ
ପଦ୍ମହସନକୁ ନୂତନ ମେଘରେ ଶୌଭାଗିନୀ ଫୁଲର ପରି ଦେଖାଦେଲେ ।
ଛନ୍ଦ୍ରପତି ବାମ୍ବୁ ଏହା ଅନୁରକ ଦେବ ଶୁଦ୍ଧ ପୁଣିରେ ଶାନ୍ତରେ ଶେଷିଲେ ।

IMPA000000015ORI